

NÉMETÚJVÁR ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

— Előfizetési árak: —
Negyedévre 2 korona. — Félévre 4 korona.
Egész évre 8 kor. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetések és Nyíltterek díjszabás szerint.

Felelős szerkesztő:
Dr. J. CSAPLOVICS ELEMÉR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Németújvár,
25. sz. — Laptulajdonos: Bartunek Béla, hova
az előfizetési és hirdetési díjak küldendők
— Kéziratok nem adatnak vissza. —

A haladás jegyében.

Hatalmas gép került e héten községünkbe. Kérdézősködésünkre megtudtuk, hogy a féglagyár üzemének fejlesztése céljából a Draskovich féle uradalom hozatta a 45 lóerős lokomotívt. De megtudtuk azt is, hogy ezen gép más célokat is van hivatva szolgáltatni.

A gróf ur tudniillik kastélyában a villanyos világítást akarja bevezetni és a most felállított gép van arra hivatva, hogy a szükséges villamos áramot szolgáltatassa. Lehetetlen, hogy ez alkalommal újból fel ne emeljük szavunkat, hogy községünknek villamos világítással való ellátását ne propagáljuk. Most, mikor csak egy lépés választ el bennünket attól, hogy az egyszer testet öltön, most kellene összefogni községünk minden mértékadó tényezőjének, hogy a régen vajudó kérdés végre valahára megoldást nyerjen. Szakértők mondják, hogy a felállított gép elegendő erős ahhoz, hogy a községünk világításához szükséges áramot szolgáltatassa. Pusztán egy aku-

mulátor felállítása válik szükségessé és ezzel meg van adva a lehetősége annak, hogy Németújvár a modern, a fejlődő, kulturális érzékkel bíró községek sorába lépjen. A gróf ur bizonyára nem fog elzárkózni valamely méltányos megállapodás eszméje elől. Mi pedig a község lakosságának azon része, kik tudjuk mit jelent a villanyos világítás, mondom, mi bizonyára mindent meg fogunk tenni az irányban, hogy ha kell áldozatok árán is, hogy a rég óhajtott világításhoz jussunk. Lehet, sőt biztos vagyok abban, hogy lesznek egyesek, sőt tán nem is kevesen, kik az eszme ellen agítálnak.

De hát egyes nagyszájú, kevés eszű demagógok kiabálásától nem fogunk megijedni. Ezen sötétség lovagjai mindenhol felütik a fejüket ott, ahol olyasvalami történik, amit eszköz felérni nem tudnak, ami pillanatnyilag esetleg pénzbe kerül, de a mi közvetve és közvetlenül a jövőben százaszorosan hasznosítható ügynek mutatkozik. Ha ezektől függne még ma sem volna vasutunk, és mert ők nem használják, még ma is azt állítják,

hogy kár volt a vasutat megépíteni. De a haladás terjedését feltartóztatni nem lehet.

A minthogy az egész világon elementáris erővel tört magának utat, úgy nálunk sem engedi magát visszaszorítani.

Előre hát!

Halhatatlanságunk.

A halhatatlanság eszméjének felállításával senki sem dicsekedhetik. Belénk van az oltva, velünk születik, nem egyéb az, mint az Isten csókja a lélekre. Honnan is szereztük volna máskülönbön? Hiszen a nagy természetben tapasztaljuk, mint enyészik el mellettünk minden és újjá születni nem vesszük észre többé. A virág alig él néhány napig, ezután lehullatja szirmait, elporlad. De évezredes cedrusok is összeroskadnak, midőn korhadt törzsüket porrá őrli az idő. Az egyén elemeire bomlik, miket ezután szárnyaira kap a legelső szellő és csak a faj tartja fönn magát. Rendjén volna tehát, hogy az ember is az enyészet

Álom.

(Furcsa történel.)

Irta: *Marlin Antal.*

Jó ideje lement a nap, le is szállott már a harmat, már a hold is magasan van, éjfél lesz innen onnan. Ime már is az óra nyelve éjfél hirdetett. Lámpám mécse kialvól félben pislogott, kioltám végképen, levetköztem s felkerestem nyughelyemet. Világos éj volt. A hold halványan járt a megszokadt felhőkben, miként a bus hölgy, aki férjének siralmát keresi a temetőben. Kalmár szellő járt a szomszéd mezőkön s vett a füvekből édes illatot. Rögtön álomszender hálózta körül szememeit. Mélyen aludtam, de nem sokáig tehettem, mert hirtelen különös tünény keresett fel nyughelyemen Tárva-nyitva szobámnak az ablaka, s álomban, mint a ködben alászálló foszlány egy fényes alak lebegett felém, lábaival a földet alig érintve. Int felém ismeretlen nemtóm, s akaratlanul követtem a szellemek e legkülönösebbikét. Eltűnt szemeim elől csakhamar szobám,

s felemelkedtem, mintha szárnyaim lettek volna, tündéremmel a magasba. Fölöttem egészen közel látom a holdat. Mintha megsokszorosodott volna, csakhamar még több, mindig több hold-csillagot látok magam körül. A nagy világűrben körülöngtünk tündéremmel. Szélrohammal, milliányi csillag villám cikázása gyorsaságával tűnik föl, el mellettem, s máris mögöttem lengenek.

Hirtelen napsugár, mennyi fényesség vesz körül, s e pillanatban tündérem megakasztja heves röpülésemet, s karomnál fogva magához ránt.

— Nézz körül, más csillagzatban vagy; ime ez a megholtak útján az első állomás, a holtak árnya itt nyugszik meg, ez a patentiá csillaga, te a tulvilágba léptél.

— Tündérem nem ismerlek, ámbár arcod úgy tetszik, mintha már láttam volna.

— Megtudhatod még, csak légy türellemmel, de már nézz körül! Csodákat látsz itt, ha nem is új dolgokat, mert e látomány csak ismétlésekből áll.

Kéj, illat, rózsák üdítő szaga kábitóan vesz körül, égő szívárvány százezer rózsából, szemeim még vakultak, s csak nagy nehezen szokja meg lelkeim e tulvilági kéjt és fényt, majd, mint egy titkos varázsfátyol szétleben

körülem a látkör, már-már tisztán veszem ki az előttem elterülő beláthatatlan nagyságu rózsáligetet. Ily kertet, édent, ily vidéket halandó e földön nem képzelhet. Mint szállongó tarka pillangók röpködik körül az egyes rózsákat megszámlálhatatlan sokaságu átszellemült ember alakú tündérek szárnyaikkal, hasonlók az anygialokhoz, akár Ráfael vagy a régi mesterek festményein ábrázoltak.

Vigan enyelgő madárseregnek hinné az ember játszó lebegésüket hol egyenkint, hol csoportosan egy mást hajszolva. Talán észrevették a halandó ember közeledését, mert most hirtelen eltűntek a rózsabokrokban.

— „Hatoljunk beljebb” egy mond kisérőm, kinek feltűnt bámészkodó maradozásom. „Tündéreim kifáradtak, üdülést keresnek, sajnos, ezek is ismerik az ellankadás, a munka fárasztó hatását, leteleptültek s vig csevegésben rövidítik meg az unalom hosszú óráit, jöjji, lessük meg őket!”

Újra kábulok, mellem már-már szétreped, a virágillat rózsáerdőben lépésről-lépésre fokozottan erősebb, boldogítóbb. Nehéz elérhetolni a kéj majd megöbl. Midőn eszméltem: a dicsőalak ott áll előttem tehát csak utánna, ezt gondolám, de szólni nem tudék, avagy talán nem mertem szólni félvén,

zsákmánya legyen. Oh, de hitte-e ezt valamikor az egyetemes emberiség? Soha! Elmehetünk földi bolygónk bármely részébe, vizsgálhatjuk a kultúra legalacsonyabb fokán álló népeket, mindenképp halhatatlannak tartotta és tartja magát. Igaz, a halhatatlanság eszméje nem található meg mindenütt legtisztább alakjában, hanem csak a babona különféle eltorzított alakjaiban, de az alapeszme azért mindig az örök élet.

Még a bálványimádás is a halhatatlanság ösztönéből kifejlődött visszafelé volt. A bálványozás ugyanis a halottak tiszteletéből veszi eredetét. A bölcsesség könyve szerint: mikor egy tekintélyes és hatalmas családfőnek a másvilágra evezett át egyetlen gyermeke, keserves sirással bánkodván az atya, hirtelen elvesztett gyermekének képét csináltatta meg magának és azt, aki egykor mint ember meghalt, most Istenként kezdte tisztelni és szolgálai között szertartásokat és áldozatokat rendelt. Idővel pedig megerősödven a hamis szókas, a tévelyt törvényként tartották meg és a fejedelmek parancsából tisztelni kezdték a faragott képeket. (Bölcs. k. XIV.)

Hogy az emberiség egyetemes hitével szemben minden korszakban akadtak egyesek, akik tagadásba vették a halhatatlanság eszméjét, az mitsem von le az emberiség közmeggyőződéséből. A kivételek csak megerősítik a szabályt. Ez szakasztott olyan dolog, mintha valaki az embert csak ezért nem ismerné el értelmes lénynek, mivel akadnak szerencsétlenek, kiknek elmeagyógyintézet az otthonuk.

Próbálták ezt az eszmét az embe-

rek szívéből kiirtani tudósok és bölcselők, de mindig kudarcot vallottak. Sokakat elkábítottak ugyan, de az emberiség többségét sohasem tudták meggyőzni. Sőt tovább megyek! Annál görösebben ragaszkodott mindig a halhatatlanság eszméjéhez, minél durvább kezekkel akarták szívéből kitépni a materialista bölcsélet iskolái. Manap meg az emberek egy részét szinte idegessé tette az anyagelviek támadása. Nemcsak, hogy nem hitték el, hogy a halállal vége mindennek, ellenkezőleg már itt a földi bolygón akarták föllebenteni a sirtontuli életet takaró fátyolt. Így született meg a spiritizmus, mint visszahatas az anyagelviségre, ami csak amellett bizonyít, hogy az örök élet eszméjét a megtévedt emberek sem akarják magukban előlni.

Az emberiség ezen egyetemes hite kétségtelenül nagyhorderejű tény, a mellyel minden gondolkozónak le kell számolnia. Mert e tény erejében mindenkinek meg kell találnia azon igazságot, amelyet Cicero ekként formulázott: az emberiség közmeggyőződését természeti törvénynek kell elfogadnunk. Mivelhogy azon eszmék és gondolatok, amelyek közkinccsei voltak minden időben az egyetemes emberiségnek, gyökereikkel kell, hogy az emberi természet mélyes-mélyébe fogódzanak. Egy örök és általános hit csak azesetre tarthatja magát fenn az egész emberiségben, ha az emberi természet lényegéből fakad.

Egyetemes gondolat az emberiségben csak az lehet, ami a szó legteljesebb értelmében „emberi”.

Van tehát ösztönünkben egy hang, amely tiltakozik az elmulás gondolata

ellen s azt sugja fülünkbe: halhatatlan lelked az Isten képére teremtett, — ne féltsd azért a pusztulástól!

S vajjon ez az ösztön megtéveszthetne minket?!

Említettem már, hogy a szarvasbogár oly módon köti be magát álcájába, hogy kifejlendő szarvai számára elegendő hely legyen. Ki tanítja meg ezt a férget, hogyha majd ő meghal és álcájában új életre ébred, hogy minő lesz az ő föltámadása? Felelet: a természete. Helyes! De kicsoda meri akkor állítani, hogy ugyanaz az őserő, mely a lepkét és az embert teremtette, csak a féreg ösztönébe oltotta volna a jövő sejtelmét, a mi természetünkbe pedig hazugságot rejtett volna, mikor a halhatatlanságról remélkedünk? . . .

Ellenvetik: a népek egybehangzó hite mitsem bizonyít a halhatatlanság mellett. Így több évezreden át azt is szentül hitte az egész emberiség, hogy a nap forog a föld körül és mégis csak csalódott!

— Tény, egy fizikai igazságot nem lehet pusztán az összes népek egybehangzó véleményével bevitatni, mert egy fizikai kérdés helyes eldöntésében valamennyien tévedhetünk. De már egy oly kérdésben, amely mindnyájunk életirányát szabja meg, az egyetemes emberiség sohasem tévedhetett.

A jelen esetben felhozott nehézség is ép az ellenkezőjét bizonyítja. Mert, míg a napnak a föld körüli forgását azért hitték, mivel — habár tévesen — úgy tapasztalták, nekik úgy látszott, addig a halhatatlanságban minden tapasztalatuk és látszatuk ellenére is hittek és hisznek.

hogy ha ajkam megnyitom, keblemből a meny ki fog szállani. És megragadom anyagom kezét, hogy el ne tűnjék előlem ujjlag. És derekát átövezé karom, átövezé, mint egy égő szalag. S merőn szemléltém fénylő arculatját. Most crodalom, hogy szemem világa el nem vezett e földön tuli fénytől.

Úlunkat csillogó aranykorlát elállja.

Végtelen nagyságu kalitkában földi halandó embereket látok. Bámulva szemléltém. Megmertem végre nyitni ajkamat, s kérdeztem tündérbarátomat:

— „Emberek?”

— „Halandó földi lények” — felelé egykedvűen.

„Ilyen közel van hát a föld az éghez? zavart elmém képp gondolkodtam. Im a mennyben vagyok szép anyagommal, s elébb egy perccel még a földön voltam.”

— „Ember tudd meg, hogy e csillag tündérsok lakói szemében alant álló, semmitmondó teremtmények vagytok. Ami a földön az oktalan állat, ugyan az itt e csillagzatban az ember, míg át nem szellemül. Nem régen elszállongtak tündéreim más vidékekre s leszállottak a földre is. Egy embert, hatalmas fölségünk egy földi

szolgáját pilantották meg. Sokat szenvedett, mert nagy dolgot cselekedett. Épen a föld vizei fölött úztek játszi mulatozást, amint segélykiáltása fölhangzott.”

„Az aeolidák e tündérek, a türelem tündérei, sokszor lerándultak a halandók közé a földre rendeltetésük teljesítésére. Ama szolgál, ti földi nyelven segédlelkészeknek nevezitek, próbára lett téve. Először földi nyomorokat hoztak rája, ezt kiállotta. Megvetést, szégyent, gunyt úzteket társaival, aeolidáim tüzelték elleneit, de kitartása bámulatos volt A föld átkos lehetését feléje terelték, súlyos betegségeket hoztak, végre typhusba döntötték. Kért, sőhajtozott, sirt. nyöszörgött, de megkeményítették környezete szívé, különösen előjáróját, ki természetétől rideg, hideg, fukar és szivtelen volt, iparkodtak megnyerni. Ravasz orvosaitok majdnem meghusították aeolidám fásasztó munkáját, folyton azzal állottak elő, hogy: nem szabad magára hagyni ilyen betegeket, őrizni kell azokat. Szerencsénk senki sem hallgatott az orvosokra. Deliriumában megszurkálta magát, s vízbe ugrott. Ekkor fogták fel a sylphidák s most ide jutott e kalitkába. Innen aligha tovább mehet valaha, mert nem túrt eleget, igazi szolgája fölsé-

gúnknak csak az lehet, igazi türelem poharát csurdultig őríti, az ilyen halandókat ti néplelkészeknek nevezitek. — Most szép játék lesz ez itt e kalitkában, akár nálatok a kanárik, stiglicek, verebek stb. Jól lesz tartva, enni inni bőségesen kap, s ez hiszem elég. Azonban menjünk előre, ha látni akarjuk tündéreinket!”

— De hát emberek, nem állatok?!

— tört ki felingerelt keblemből boszuságom. „Türelem barátom, ezen éden a türelem, e szép erény hazája.” — E közben elértük a tuloldalt s vezetőm rózsatöm árnyában a gyeper vonszolt, ahol leültem.

Előtteim kimondhatatlan szép látvány tárult fel. Milliányi aeolida csoportok fehér szárnyal aranyba szegve, mely szárny gyors s fáradszátlan, mint a képzelet. Nagy, beláthatatlan magasságu rózsafák, s halmok fölött levegő hasítja a felhőt és a szelet. Így, mind alább eső tájakra szegve irányát, száll alá a tündéri csoportozat. Egy nagy tisztás helyen megmérhetetlen tér fölött kissé megállván föggő egyensúlyt tart a lenge szárnyain. Lent a tisztáson zöld gyeper hosszú sorban, széles körben, ezernyi csevegő, taglejtő alak. Amint felém közelednének, vizsga szemmel néztem e tündéretket.

Azt is mondják, hogy az emberiség részéről önző óhaj csupán a halhatatlanság. — Igenis, annak volna minősíthető: ha merően egy boldog, de nem egyuttal egy boldogtalan örökkévalóságban hinne.

Manap, mint minden időben, kizárólag azért minősítik sokan agyremeknek a sirontuli irányzatot, mivel a pokol is ott van fogalmi körében, mert a bűn sűrű ködöt usztat lelki szemük elé, melyen át értelmetlenek, céltalannak látják az életet és csupán a kéj buta sögeszméjén kérőznek. Pedig hát a sirontuli sejtelmek zenéje csakis királyi szivben zsong!..

(Folyt. köv.)

Pater Agnell.

HIREK.

— **Személyi hírek.** Gróf Draskovich Pál a mult hét folyamán városunkba érkezett. Ugy értesültünk, hogy két hónapon át fog itteni kastélyában tartózkodni — Herbst Elemér cs. és kir. százados családjával rokonai látogatására és 44 napi szabadságidejének eltöltésére városunkba érkezett e hó 27-én.

— **Kaszinó est** A németújvári kaszinó ma e hó 28-án este táncsal egybekötött estélyt rendez a kaszinói tagok részére.

— **Szabadságon.** Dr. Polczér Dezső tb. főszolgabíró e hó 30-án kezd meg a 4 héten tartó szabadságát, melyet Badacsonyon tölt. — Reiger József strémi körjegyző 10 napi szabadságát, melyet e hó 27-én kezdett meg, Gyanafalván tölti.

— **Eljegyzés.** Szepe Lajos németújvári közig. tisztviselő tegnap e hó 27-én tartotta eljegyzését Talabér Jucival, Szombathelyen. Gratulálunk.

— **Hivatalvizsgálatok.** Bangha Kálmán póstaigazgatósági titkár és Roxner József

osztályvezető a németújvári póstánál vizsgálatot tartott az elmúlt héten. Mindent a legnagyobb rendben találtak. — Antal József, pénzügyi ellenőr a helybeli adóhivatalnál tartott vizsgálatot, ahol példás rendet talált.

— **Németújvár—szenteleki h. é. vasut.** Mint értesültünk, a vasut létesítése érdekében pénzügyi körökkel folyamatban vannak a tárgyalások. Ha ezek sikerrel befejeztetnek, amire megvan a kilátás, az előmunkálati engedélyes az érdekeeltknél a részvények jegyzését fogja szorgalmazni. Tekintve a németújvár—szenteleki vonalhoz fűződő nagy közérdeket, a kellő számu részvény jegyzése mihamarabb várható, mely esetben a vasut a jövő év első felében megnyitható lesz.

— **Iskolaépítés.** Rövidesen megkezdik a németújvári róm. kath. iskola átalakítását, újjáépítését. A legnagyobb elismerés illeti a gondos iskolaszéket, hogy belátta, miszerint az építés és átalakítás alá kerülő épületrész egyáltalán nem felelt meg céljainak. Az épület itt-ott már-már veszélyessé vált és bizony az átalakítás elhalasztása bajt is okozhatott volna közel jövőben.

— **Vissza a szabadságról.** Csencsics Rezső a Németújvári Takarékpénztár könyvelője fegyvergyakorlatról e hó 22-én érkezett vissza és állását ismét elfoglalta. — Holló Emil Németújvár község jegyzője Zalkáról visszatért és hivatala vezetését átvette.

— **Színészet.** Végre megkezdtek az előadásokat a színészeink. Tegnap szombaton volt az első előadás, mikor Benn az erdőn című drámát adták. Ma, vasárnap, három igen tanulságos darab kerül előadásra és pedig: A pénztárca, szatira; A siralomházban, kamarajáték, és a Halálküzőben, dráma A darabok közti szünetet kabaré számok töltik be. Holnap, hétfőn a Becstelen kerül színre. Szóval az ünnepekre igen szép műsört állított össze igazgatónk. A legközelebbi számban már kritikálhatunk, ma még csak kellemes reményt táplálunk, hogy szép, élvezetes előadásokban lesz részünk.

— **Javítják az utat.** A már tavaly elhatározott utest javítás városunkban kezdetét veszi. Jön a hadgyakorlat ideje és így meg kell lenni a jó utnak. Szerencsénkre vidékünk beleszik a hadgyakorlatok szin-

helyébe, különben talán még várhattunk volna az utjavításra tovább is,

— **Majális.** Mult vasárnap volt a németújvári róm. kath. elemi iskola tanulóinak majálisa, illetőleg juniálisa. A majális színhelye a Várszentmiklós felé levő erdő volt, hol az idén is — mint minden évben — szép számmal jött össze városunk közönsége, hogy szemlélője legyen a gyermekek igaz jókedvének, hangos jókedvének. A majális szépen sikerült és mindenestre szép emléki napja lesz a gyermekeknek a mult vasárnap.

— **Szabadságon.** Fützy István németcsencsi plébános e hó 29-én, Péter és Pál napján 4 heti szabadságra megy. A közkedvelt plébánosnak rheumás bántalmái, melyek már évek óta okoznak nagyobb fájdalmakat, ez év tavaszán erősebb mértékben léptek fel — és most ezen bántalmak megszüntetése végett felkeresi a budapesti Császár-fürdőt. Kívánjuk, hogy még a vélt eredményél is nagyobb és kedvezőbb legyen a fürdő hatása.

— **Vendéglősbál.** Németújvár járásának vendéglősei és korcsmárosai táncmulatságot rendeztek a Kneffel József-féle vendéglőben e hó 24-én. A járásbeli vendéglősök közül kettő, a németújváriak közül egy jelent meg a mulatságon, melyen még körülbelül 20 vendég vett részt. A Korona nagy terme kongott az őrösségtől — pedig Horváth Jóska kitűnő zenekara nagy közönségnek nyújthatott volna élvezetet. Nem kutatjuk, hogy miért tüntetett mindenki, különösen persze a vendéglősök távolmaradással, de mindenesetre kell lenni valaminek, kell lenni valami bajnak. Kicsiny volt a sereg, mely a mulatságon részt vett, de lelkes és bizony a nap fogadta már a tereméből távozókat egyik-másikát nyájas, de huncutkás mosolyával, mikor hazafelé igyekezett.

— **Költözködik a posta.** Végre-valahára elhagyja póstánk azt a helyet, mely egyáltalán nem neki való és 2—3 héten belül már az uj, kényelmes és tiszta helyiségébe költözködik. Ez felette örvendetes és kívánatos is.

Volt közöttük kisebb-nagyobb emberi testalaku alkatra, de mennyei megdicsőüléssel fölruházva, ifju, hajlottabb koru s öreg, de mint bájos női arccal, milyet emberi agy nem képzelhet, de voltak, kevésbé földöntuli tündérszépességük is. Sajátságos, hogy az öregebbek szebbek voltak, tehát bájuk az időhaladásával nyert. Beszédük zenei melodiája hallérékemet altató merengéssel érinté, de sajnós, nyelvüket nem értem, a művészi zengés csak sejteti annak harmonicus összehangzatos fenségét szemérem. Véd szellemem, ki látja e fölötti szomorúságotam, leszakít egy tündéri rózsát, átnyújtja, megszagolom. Az eddigelé érzett kéjjillat eltörpül e még emberi orr, a sziv által nem érzett földöntuli boldogító mámor-illat mellett. S ami még fontossebb e mennyei karok beszéde érthetővé válik, hallom, tudom mit beszélnek s élvezem a nyelvek legszebbikét.

E térség közepén csak most tűnik fel, hogy egy bujazzóld gyepfalmon zajongva ölelkezve röpöködnék körül aeolidáim egy halandó emberi lényt.

Tisztes ősz ember, hófehér, majd a zöldbe átmenő hajakkal, a becsületesség s tisztesség markirozott kinyomatával arcán, lebilincselve láncokkal egy terebélyes rózsá-

tőhöz. Hosszu keleti öltöny földi tagjait s komolyan, szigoru tekintettel néz maga elé. Előtte egy kiváló tündér tart trónon ülve fölötté uri székét. Az aeolidák most tanácskoznak s ugy látszik sorsa fölött határoznak.

— Jó idővel ezelőtt — kezd az egyik számadását — lett nekem átadva e földi halandó. Megkísérlettem minden lehetőt s mondhatom hivem teljesítettem aeolida tisztemet, de az eredmény felülmulta minden várakozásomat. Hosszu szorgalmas tanulás után, telve nélkülözés és nyomorúsággal lett ez hatalmas fölségünk földi szolgájává s a türelem apostolává. Nyomorogtattam, betegséggel árasztottam el, amikor legjobban kívánta volna a támogatást, otthagytam. Megöregedett, nyugalmat óhajtott. Szomszédja helye iredésbe jött s azt a hirt terjesztetem, hogy annak volt állomásán béke, megelégedés lakozik. Alattomban felizgattam alattvalóit s a midőn nagy küzdelem, rengeteg pártfogás utján elérte a vélt boldogságot, az már ádáz mérget hordott méhében. Meghasonlást szítottam s ha bármit tett, mindent rosszra magyaraztattam. Hivatása, a halandók nyelvén szólva mint néplelkész, hivei örök boldogságának megalapítása s e földön is boldogítása lett volna, de bármihez

fogott, boldogtalansággá váltott kezében. Ha intette, figyelmeztette, kérte őket, nevétsre izgattam azokat. Nagyobb siker kedvéért a köztük élő békés polgárok közén nyelvükön szóló zsurnalisztákat küldöttem, akik azután „paphecet” támasztottak.

A nép eleinte bámulta e szemtelenséget, majd közönyösen vette, utóljára beleizlett s egy reggelen arra ébredt, hogy boldog az, aki rugalja, titi verheti. Ha kérdezték őket miért verik, azt felelték „modern”. Most már annyira vittem, hogy semmit sem tiszteltek, bármi jöjjön kezükbe zuzzák, rabolják. Lasan kihuztam a gyékényt alóla. Ha jószívűsége szerint hivei bajain segíteni akart, rá-mordultak: „csak maradjon az oltárnál, kereszteljen, temessen és más dolgába ne avatkozzék”. Ha visszavonult: tunya, lusta hizott strébernek neveztek, aki csak inni, enni, heverni, lustálkodni tud. Ha adakozó volt: „ime mennyi pénz összekapart az a fark, lelketlen holt kéz, el kell venni”. — Ha csendesen viselte magát: „Hazafiatlan hazaáruló, más zsírján élődd szemtelennek” neveztek. Adót annyit kerítettek a nyakába, hogy itt e tündérhonban is elég lett volna. Rosz, esős esztendő, terméketlen időjárást, marhapusztítást, erkölcstelenséget és más

— **Rendelet.** Dömötör Lajos főszolgabírói rendeletet adott ki, melyben utasítja a községi előjáróságokat, hogy nagy gondot fordítsanak arra, hogy bucsuk alkalmával, mikor vásár is szokott lenni a templomok körüli más sátrak ne állítsanak fel, mint csak olyanok, melyekben szentképeket, gyermekábrákat árulnak.

— **Rendszeresített segédjegyzői állás.** A tobaji körjegyzőségénél segédjegyzői állást rendszeresítettek. A pályázati határidő rövidesen ki lesz írva.

— **A közige tanfolyam hallgatóinak vizsgái.** A múlt hét hétfőjén kezdődött meg Szombathelyen a közgazdasági tanfolyam hallgatóinak vizsgája. Jegyzőnek képesítettek egyhangulag 11 jelöltet, egy bukott el.

— **Táncoszoszoruca.** E hó 21-én rendezte Somogyi Jenő tánc- és illemtanár tanulóinak táncvizsgáját és ezzel a táncoszoszorcúknak nevezett estélyt. A táncviszga szépen sikerült és megérdemelték volna a tanulók is, táncmester is, hogy többen keresték volna fel a szoszorcúkat és többen érdeklődtek volna irántuk. A tanulók szép előrehaladásról tettek bizonyosságot, a táncmester pedig arról, hogy érti a tánc elsajátításának művészetét.

— **Panasz.** Panaszt hallunk a Németújvár—Körmend között járó vonat ellen. Ugyanis az elmúlt héten országos vásár volt Körmenden és ez alkalommal a Németújvár és Körmend között közlekedő vonat csak 2, mondhatni két személy befogadására alkalmas kocsi vitt magával, míg a többi kocsi állatok részére való volt. Persze a körmendi vásárt sokan keresték fel és így előfordult, hogy tekintélyes németújvári polgárok sem kaptak helyet a személykocsikban, hanem az ut egy részét nem egészen hozzájuk illő helyen kellett végig élvezniök. Azt hisszük, mint minden jogos panaszt, ugy ezt is jóindulattal veszi a M. A. V. illetékes helye és a legközebbi országos vásár alkalmával több személykocsi bocsájt a vásárra járó polgárok rendelkezésére.

— **Katonák aratási szabadsága.** A tényleges szolgálatot teljesítő katonák ez évben június hó 30-tól július 20-ig kapnak ugynevezett aratási szabadságot.

bajokat egymásután támasztottam. Legjobb szolgálatot tett a rossz irodalom, romboló, fajtalan újság és ezek révén a hiteltelenség. Régi bizalomteli atyai hatalma helyébe rakoncátlan szabadoncsáng lépett. Már-már ki akarták dobni sajátjából. Ha törvényre hivatkozott s menedéket keresett, ki lehetett játszani, ha saját föllebbvalói oltalmát kereste, lenéztem. Már azt hittem, hogy ki van merítve türelme s vagy elpusztul, vagy eszét veszem, de nem sikerült Államnak, társadalom, magas állás, apró emberkének hatalmat adtam fölötte, ha bűnbakk kellett előrántottam, hiábavaló haszontalan munkával idejét vettem, kormány, bíróság, jegyző, tanfelügyelő, sőt még az árendásnak is igazon ószvére lett. Boszantotta akinek tettett s hogy sehogyan vizsgáztatása ne legyen saját föllebbvalóival is, amennyirecsak lehetett, fölösleges öreg-apró haszontalansággal láttattam el. Bizolt a jámbor a jobb jövőben s e bizalom boszantott, mert nem voltam képes kiirtani. Most már semminemű zaklatást nem találtam, ide hozom tehát fenséges hatalmas aeolodia, itélj sorsa fölött, határozatok sylphidák! Igaz — ugy mond a nagy szellem — aki ily hosszú ideig mint földi szolgáló, azaz halandó nyelven szólva, mint

— **Árverés.** A csendőrség és más hatóságok által elkobzott mindenféle tárgyak július hó 24-én délelőtt fogtak nyilvános árverésen, a főszolgabírói hivatalban eladni.

— **Helyreigazítás.** Legutóbbi számunkban közölt „Az én álmom” című költeménybe négy nyomdahiba csuszott. És pedig: a második strófa negyedik sorában „gonosz” helyett gonoszak; a harmadik strófa negyedik sorában „csak” helyett „sok”; a negyedik strófa második sorában „ejtenek” helyett „ejtnek” és az utolsó strófa első sorában „mert nem” helyett „mért nem” állott. E hibákat helyreigazítjuk, mert a költemény igaz értelmének és sikerének hátránya lehetnek a hibák.

— **Időjárás.** Esik eső karikára... Minden nap hull az áldás, azaz most már nem is az. Nincs olyan nap, hogy ne esne az eső és ne okozna most már kárt mezőn, réten, szántón egyaránt. Csakhogy kimegyünk júniusból — a jósök szerint július kedvezőbb időjárásra lesz, bár az idei nyárra az az általános jóslás, hogy hűvös és esős.

CSARNOK.

A diák-sztrájk!

(Monológ.)

— Irta: **Ehrlich A. Alajos O. M.** —

Erre egy kis mozgolódás történt, s a hangszer védelmére kell az osztály, de én ellentmondást sohasem tűrtem, ezért azonnal a bögőt kivitettem.

Ezzel az ügynek még nem volt vége, mert a diákság az osztályfőnél kieszközölte, hogy a bögő helye az iskolában legyen. Így ez ismét visszakerült oda, nem is egyedül, hanem a cselló társaságában.

Nó, de erre nekem sem kellett több: Hát ez megint micsoda pimaszság! Most már nemcsak az egyiket, hanem a másik hangszeret nagy boszuságomra idehozzák???

Erre ismét védekeztek, hogy az osztályfőnök ur megengedte, mert e hangszer-

eknek más helyük az intézetben nincsen.

De én mitsem törődtem ezzel, leszidtam a gézengúz népséget, kik ellenem: Kupacyk ur ellen, tüntetni mérészelnek! Micsoda szemtelenség ez, tanárjuk felett az osztályfőnök-nél fellebbezni mertek?!? Ez nem illik! Ez nem jellem! Ki is vitettem azt azonnal. A főkolompot meglakoltattam, órákon át felelésre felszólítottam. De még sztrájk nem lett ennek a vége, mindnyájan példásan engedelmessé váltak, a tekintélyen csorba még nem eshetett.

De e béke nem lett tartós! Alig rája két hónapra, megtörtént a nagy gébulya. Ez volt a legszerencsétlenebb hecc, mely tekintélyemnek véget vetett. Hol is kezdjem ezt az ügyet? Néhát előre bocsájtom, az én nyomorult szokásom. Abban lettem a kedvem, hogy a diákokat végig hecceltem; magam is észrevettem rajtuk, az igen nyomott hangulatot. Azzal nyagattam az ifjúságot, hogy roppantul sok leckét nyomtam rájuk; pláne az ismétlések voltak hirsekek. Magam is azt beismerem, hogy átvenni azt nem lehetett. Azt is megemlíthetem, hogy ha hozzám jöttek lecke kisebbitést kérni, abból egy cseppet sem engedtem el; nem fért össze ez a tekintélyemmel. De végre is az egyszer, poruljártam a leckével. Irásbelinek kellett volna lennie, de semmi se akart lenni belőle, mert a diák sereg erre bizony nem készüle. Se tintát, se tollat nem hozott erre. Kimentették magukat, a tulságos porció miatt, mert a rettentő anyagot bizony át sem olvashatták.

Nekem pedig nem kellett az ekszkuzáció, iszonyuan felforlyantam, s a tanulókat a tintáért zavargattam. De a tüzes ifju sereg, még csak nem is mozdult meg, sőt Dániel fel is állott, és az osztályt igazolni látszott. Nó, de én erre dühösebb lettem és a naplót elővettem, hogy a szemtelent bevezessem és osztálykönyvileg megintsem. Egyuttal öt ki is kergettem, a többit pedig tintáért és tollért küldtem. Ki is mentek a nebulók, de nem mentek a tintáért, hanem az osztályfőnökükért, hol magukat kimentették. Ez alatt pedig a nagy sereg, az osztály előtt sztrájkot kezdett, persze ellenem tüntetett.

Nó hát ekkora lett már a tekintélyem? De ezzel sem elégedtem meg a lurkók! A békülési szándékom az osztályfőnök után, hiába való volt. A dolgot nem felejtették el, sőt nőába is megörökítették és mindenféle énekelték, persze nekem is ezt elküldötték. Ugyebár furcsa egy história ez? Mily gyorsan pattant ki a szikra? Délelőtt még az iskolában is megjelentek és ekkor történt meg ez az átkozott eset, az a vacak diák-sztrájk.

Nem tudom, hogy mi lesz ennek a vége? Mikép tudom megbékéltetni a sztrájkoló sereget? Mint a dalocskából kivehető, a diákság el van keserítve, így ma nem is lesz vége e sztrájk felének!

Csak azt szeretném tudni, hogy ki lehet e sztrájknak főrendezője???. Ki írhatta e sztrájkos verset???. Itt van nálam e versecske. Igaz, nem valami remek, írója költő nem lehet. Ugyan ezt most ne is bírálgassuk, csak tényállást foglaltassuk. Ennek szerzőjét kereselem, de, ugy látszik nem lelem meg. Ezért kérem az urakat, velem együtt nyomozzanak, keressük meg a gazdáját, a haszontalan diákját, mert e vakmerő diák-sereg, tagad minden gyanus jelet.

néplelkész jelesen szolgálni képes, jámbor, hű és türelmes s sem el nem pusztul, sem meg nem örül, az jutalmat érdemel édenünkben, érdemes arra, hogy a megholtak árnyában a szellemek első állomásán tisztet viseljen, a patientia csillagán tündér legyen, ámdé az említett bizalom a jobb jövőben s különösen az állam és föllebbvalói ígértét illetőleg a helyzet a kongruajavitásban, az türelmének, a mi nagy erényünknek értékét annyira törpe köznapivá teszi, hogy azt ítélem, miszerint új próbát álljon ki, legyen még 2 decenniumon át kalitkába zárva édenünkben, mignem átszellemül.”

„Ha nem ismerte volna az igazságot, a mely azt mondja, hogy: amig türelmetek nem leszen olyan, mint a birka, bárány és borjuk türelme, nem teljes az” aeolida lehetne.

— Megnézem mi történt vele — ezzel eltűnt nemtom s társai közé vegyült. Már aggódni kezdettem, midőn visszajött s elmondá, hogy ez is az állatketrecbe jött.

— De hát állat az ember, hallod-e? Igazságos eljárás ez?

Védszellemem mintha nem is hallotta volna megjegyzésemet, pár pillanat alatt fölragadott s visszahelyezett fekhelyemre.

Tehát önkö vegyének most engem a kegyes pártfogásukba! Védelmezzék meg most a szegény Kupacfy urat Legyenek szivesek hát nyomozgatni, a mákvirágokat kézrekeríteni; így önköké lesz majd az érdem, ha helyreáll a tekintélyem.

De, hogy nehézségük ne legyen a diákok kézrekerítésében, jó lenne ezért önköké a nótát megismertetni. E nótáról felismerhetik a daloló diák népet, ezért e dallamos szövegre, hogy azt jól megjegyezzék igen figyeljenek. E dallot előlre éneklek, ahogy én ezt hallottam a sztrájkoló tanulóktól, a házam ablakja alatt az ebédnek végeztével. Az egész költeményecske: Petőfinek „Befordultam a konyhára” című nótájára van huzva, amit mindjárt megis hallanak.

I.

Minden igaz ember lássa,
Hogy ma van a diák sztrájkja.
Most feltárjuk Kupacfyinak
Hogy sziveink mit mondanak.

II.

Jogot követeltünk nekünk
Ha mindnyájan el is vesszünk
De azt semmiképp sem tűrjük
Hogy önkénnel bánjon velünk

III.

Tanulónak is van joga
Ezt mindenki beláthatja
Elvégezhetetlen munkát
Tőle tanár ne kívánj hát!

IV.

Oszd be azt tisztességesen
Hogy magát ne erőltesse
Barátodat tiszteld benne
Igy aztán szent lesz a béke.

V.

Óráról ki ne zavarjad
Mert ekkor ott maradsz magad
Mindnyájan kimegyünk véle
Csak vizsgára jövünk össze.

VI.

Kutatjuk az igazságot
A nevünk már nem alázott
Osztyálfőnél megleltünk
Jogot szereztünk mi nekünk.

VII.

Tartsunk össze ezért mindig
Ne engedjünk igazságig
Jegyezd meg ezt óh juventus
Hogy így a célodhoz eljuss

VIII.

Hová minket vezéreljen
A jó lsten szerencsésen
Akkor azt visszafizetjük
Mit Kupacfy tett minkünk

Hallották? Ez volt az a nóta! Tehát, amint ki lehet a szövegből venni, tovább akarják folytatni a sztrájkot, az iskolába már nem akarnak megjelenni, legalább az én tantárgyomon nem; az anyagot pedig privatin akarják elvégezni. De, Uraim! mi ezt a nagy szegényt ne engedjük meg! Ez szegény lenne az egész városra, de különösen reám nézve, mert ha nem akarnak az órára jönni, reám nem is lesz szükség. Így én önköké volnék téve. Igazán kár volt ezeket az én ferde dresszurám alá adni. Nő de most legalább tanulhattam ebből! Soha többet a tekintélyért nem harcolok annyit! Pökkendéskedni többet nem fogok. Hogy is lehet ilyen apró-csöprű embernek, mint én vagyok, annyira tekintélyeskedni??? Hiszen alig érek ki a földből! Így hiába tettem fel a pápaszemet, mit sem használt nekem!... Hiába ettem meg annyit pocakom üdvösségére; pocakom mégsem nőt meg, tekintélyem pedig egész elenyészett...

Igazán nem tudom, hogy mi lesz velem??? Nő, de mi az?... Énekelnek?!... Ezek diák féle dalok!... (Kint egy két diák énekelget először egész kalkan, majd mindig erősebben. Ennek hallatára Kupacfy az ajtóhoz illetve a szinpad széléhez megy és lesbe áll) Mindjárt ideérnek! Most megfogjuk a lóköföket!...

Diákok: „Minden igaz ember lássa”

Kupacfy: Hisz ez az ellenem készült nóta!

Diákok: „Hogy ma van a diák sztrájkja”

Kupacfy: Ezek a sztrájkoló tanítványaim?

Diákok: „Most feltárjuk Kupacfyinak”

Kupacfy: Majd mindjárt feltárom magam!

Diákok: „Hogy sziveink mit mondanak.”

(Minden ének-sor után Kupacfy halkán közbeszól a közönség felé.) A negyedik sor bevégeztével Kupacfy kigrik rejtekhelyéből, s az ajtóhoz fut kiabálva.)

Igen! Az én szívem is mond valamit! Hejj itt vannak a gazemberek! Menekülni akarnak! Te Gáspár felismertelek! Na megállj! Az ott mellette a Tüdő! (A közönséghez kiabál.) Utánam Uraim! Jöjjenek segíteni! Kerítsük be őket! (Az ajtóban ugrándozik.) Gyorsan rajta! Nő hát nem jönnek??? Ugy látszik, már önköké sem lehet bizni! Akkor magam futok utánuk. Isten velük! Alászólgája! Tömessék ki magukat!

(Vége!)

A németújvári kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.
1887—1914. tkv. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Dr. Sik Lajos ügyvéd által képviselt Jandrasits József és neje Burics Mária felpereseknek dr. Deutsch Dezső ügyvéd által képviselt ismeretlen tartozkodása Decker Ferenc alperes ellen indított vagyonközösség megszüntetése ügyében a telekkönyvi hatóság felperesnek kérelme következtében az árverést a németújvári kir. járásbírósg területén levő, Alsómedves községben fekvő s az alsómedvesi 688. sz. tjkvben A I. 1. 2. sor. 102. hrsz. 57 sz. ház s 678. hrsz. szántóra 726 korona kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914. évi július hó 18. napján délután 4 órakor Alsómedves község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ban meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldöttnél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezésétől kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. tc. 147., 150., 170. §§.; 1908. XL. tc. 21. §.)

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ar ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908. LXI. 25. §.).

Németújvár, 1914. évi május hó 2-án. Szelezcky Gyula sk., kir. albiró. A kiadmány hitelül: Agócsy, telekkönyvvezető.

A németújvári kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.

1898—1914. tkvi szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A Németújvári Járási Takarékpénztár r. t. végrehajtónak Ifkovits Ferenc és neje s. Liebezeit Mária vasnyulfaui lakós végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási

ügyében a telekkönyvi hatóság végrehajtási árverést 4100 K. tőkekövetelés és járuléki behajtása végett a németújvári kir. járásbírósg területén lévő, Vasnyulfaui községben fekvő, s a vasnyulfaui 3. sz. tjkvben. A. I. 1. 7. 9. 13—15. 17—35. 37. 38 sor 3. 17. 36. 42. 56. 63. 77. 92. 209. 223. 234. 261. 274. 277. 287. 297. 305. 313. 326. 335. 347. 355. 363. 371. 379. 390. 400. 408. 416. 424. 439. hrsz. a felvett ingatlanokra 1339 K. a t. 1. sor 116. hrsz. ingatlanukra 121 kor. a t. 2. sor 121. hrsz. ingatlanukra 72 kor. a t. 3. sor 253. hrsz. ingatlanukra 34 kor. a t. 4. sor 320. hrsz. ingatlanukra 124 kor. a t. 5. sor 322 hrsz. ingatlanukra 74 kor. a t. 27. sz. tjbén. t. 10. sor 99—102/2 hsz. ingatlanra 30 kor. a t. 11. sor 99—102/5 hsz. ingatlanra 176 kor. a 67. sz. tjbén. 1. 1. 2. sor 83. 244. hsz. ingatlanra 240 kor. a 42. sz. tjbén. 1. 1. 22. 24. 25. sor 9. 57. 64. 210. 222. 233. 243. 272. 278. 288. 306 314. 327. 348. 356. 364. 372. 380. 389. 399. 415. 423. 440. hrsz. ingatlanból B. 6. sorsz. az Ifkovits Ferenc nevén álló felerész jutalékára 350 kor. megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914. évi július hó 29. napján délután 3 órakor Vasnyulfaui község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -ánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ban meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapirban a kiküldöttnél letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX t.-c. 147., 150., 170. §§.; 1908: XL. t.-c. 21. §.).

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ar ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908: LXI. 25. §.).

Németújváron, 1914. évi május hó 1. napján. Szelezcky Gyula sk., kir. albiró.

A kiadmány hitelül: Agócsy telekkönyvvezető.

Hirdetések felvételnek!!

— Lakást akar kiadni, vagy bérbe venni, hirdessen lapunkban. Egy hirdetés 80 fillér. Hirdetése biztos sikerre vezet

Kiss Károly

kőfaragó és szobrász

Körmend, Rákóczy-utca 23.

Készít és nagy választékban

raktáron tart mindenféle

siremlékeket

szobrászati műveket a leg-

egyszerűbbtől a legfinomabb

és legmodernebb kivitelig!

Olcsó árak! — Olcsó árak!

Pontos kiszolgálás!

LEVÉLPAPIROK,

Írószerek, irodapapírok, pecsétviasz, bélyegzők, másolókönyvek, iratrendezők, elegáns és célszerű tintatartók, iratmappák kaphatók

Bartunek Béla papírüzletében,
Németújvár.

Különböző nagyságu

faládákat

(Kistniket)

saját áron alul elad
a kiadóhivatal.

Faeladás.

Tüzfát házhoz szállítok:

Tölgy hasábfá erdei ölét 32 K.-ért

Gömbölyű tölgy erdei ölét 26 K.-ért

Épületfát folyó méterenkint árusítok

LATZER SAMU, NÉMETÚJVÁR.

Ugyanott egy alkalmas
üzlethelyiség

azonnal kiadó.

Johann Maria Farina Gegenüber dem Rudolfsplatz

csakis ez a valódi

kölniviz, kölniviz-pouder és kölniviz-szappan.

Kapható drogériákban, gyógyszertárakban és illatszertárakban.

Ne tessék elfogadni

Kölniviz-szappant, kölnvizet és poudert, ha nincsen rajta az eredeti és egyedül valódi, de sokszor utánozott Johann Maria Farina Gegenüber dem Rudolfsplatz. Akkor sem kell elfogadni helytelen és utánozott kölnvizet, kölniviz-poudert és kölniviz-szappant, ha az itt jelzett eredeti készítmény nem volna kapható az Ön lakhelyén, mert a világhírű cég magyarországi képviselője:

Holczer Emil Zoltán Budapest, VIII. ker., Szigetvári-utca 16.
Egyszerű levelezőlapra azonnal válaszol és közli, hol szerezhető be az eredeti minőség.

BARTUNEK BÉLA KÖNYVNYOMDÁJA

Németújvár, gróf Draskovich-féle ház.

Mindennemü nyomtatványok izlésesen, gyorsan és jutányosan készülnek. Névjegyek, eljegyzési kártyák, báli és esküvői meghívók, gyászjelentések azonnal elkészítettnek. Kereskedelmi és hivatalos nyomtatványok, falragaszok, levélpapírok, levelezőlapok, borítékok, étlapok stb. pontos kivitelben és jutányos áron.

A „Németújvár és Vidéke“ kiadóhivatala.

A lap részére előfizetések ide küldendők. Hirdetéseket a legelőnyösebb díjszabás szerint elfogad. Állandó hirdetőknék nagy engedményt ad. Kérjen mutatványszámot!